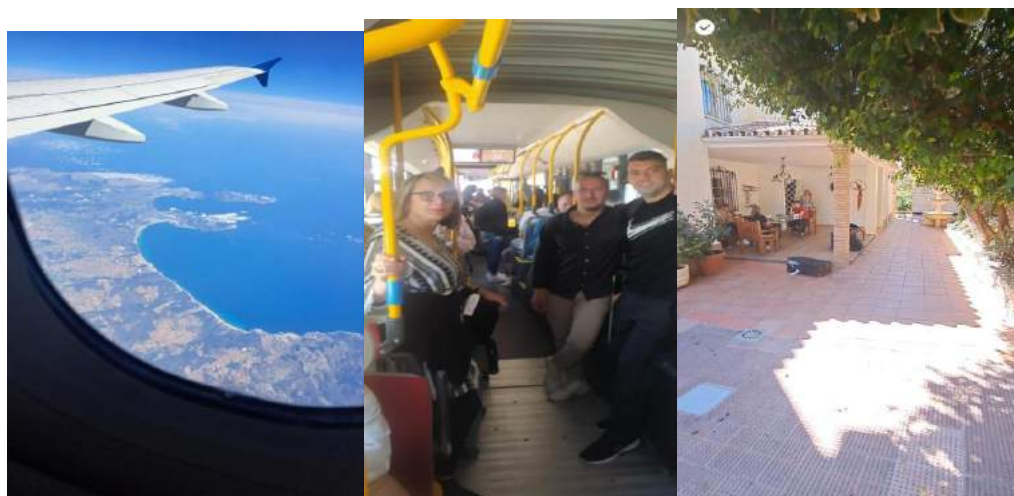

ИЗВЕШТАЈ О РЕАЛИЗОВАНОМ ERASMUS KA 122 ПРОЈЕКТУ МОБИЛНОСТИ ДВОЈЕЗИЧНИХ НАСТАВНИКА У МАЛАГИ

У оквиру пројекта Bilingual teachers- bicultural quest – bilateral solutions, екипа билингвалних наставника наше школе на челу са директорком је отпутовала у Малагу, Шпанија 21.4.2023.године.

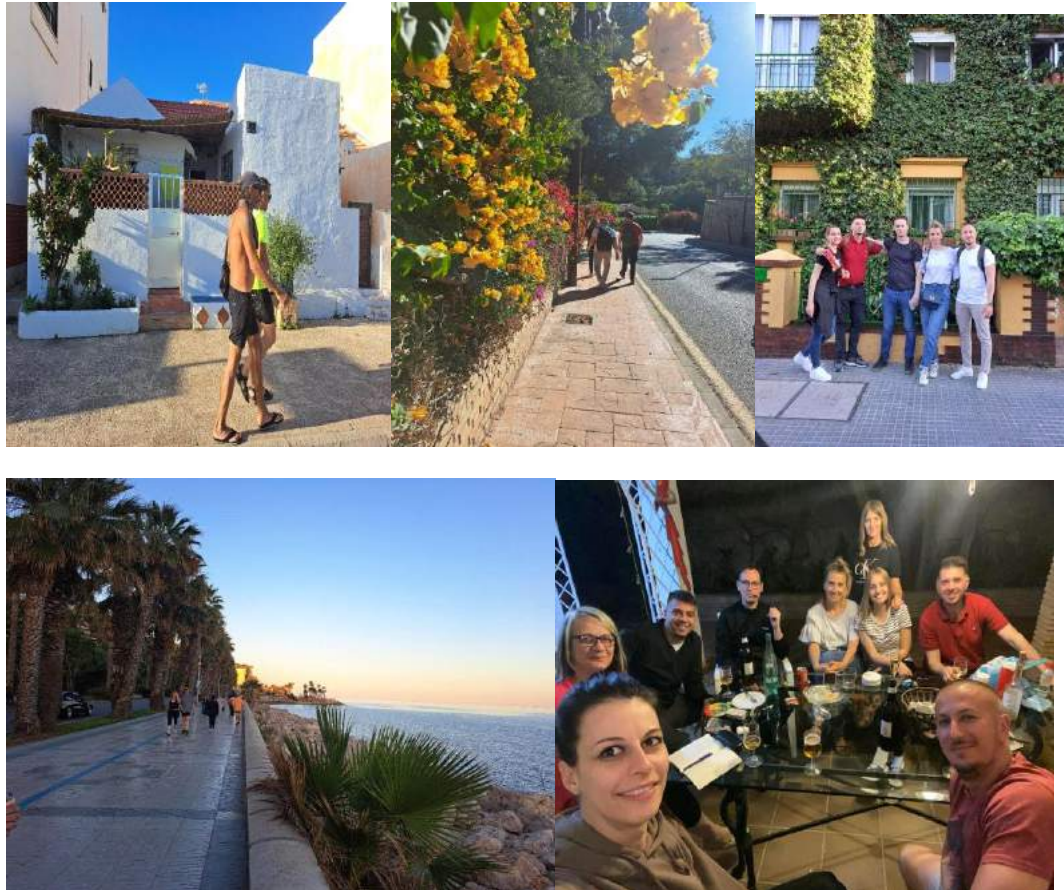

У Малагу смо стигли око подне. Прво што ме је пријатно изненадило била је њихова клима. Иако сам знала да је тамо топлије (ми смо кренули у јакнама, пошто је код нас тих дана просечна температура била око 10 степени) нисам рачунала да ће температура сваког дана бити преко 30 степени. Након слетања, аутобусом смо отишли до града и одатле таксијем до куће у којој смо били смештени

Већ у таксију смо од возача сазнали мало о њиховом стандарду, платама, начину живота, храни..Након што смо се сместили, кренули смо пешке да истражујемо Малагу. Спустили

смо се до мора, што смо сви једва чекали, шетали плажом, одушевљавали се флором Малаге, насмејаним и опуштеним лицима људи, инфраструктуром, саобраћајем. Пошто је била недеља, једва смо успели да нађемо продавницу где смо набавили нешто хране и кренули полако ка смештају. Како увек, када си срећан и лепо се проводиш, време лети, тако смо се и ми изненадили када смо видели да је већ скоро 22.00 часа а тек је почео да пада мрак. То је друга ствар која ме је тамо баш изненадила.

Следећег јутра смо се рано пробудили нестрпљиви да стигнемо у школу **C.E.I.P. PARQUE CLAVERO**. Испред школе су нас дочекали директор школе Carlos Garcia Albarracin са својим помоћницима Inmaculadom Sanches Sanches и Davidom Romero. Били су јако љубазни и срдачни. Прво што су урадили је да нас упознају са просторијама, уређењем и функционисањем школе. На први поглед школа је изгледала доста мања него наша. Састоји се од два одвојене зграде. У једносратној згради су смештени предшколци (3 – 6 год.), а у другој двосратној ученици од 1 – 6 разреда. Предшколци имају оградом одвојено двориште, простор за игру од осталих ђака. Групе су мале, просторије чисте и лепо опремљене. Ту је и школска кухиња где се припрема сваког дана два obroka, ужина и ручак. Поред кухиње се налази велика трпезарија где сви ученици једу.

У згради где се налазе старији ученици на самом улазу ради један родитељ члан Савета родитеља. Он је плаћен од стране родитеља, а задужен је да се бави организацијом поподневних ваннаставних активности ђака. У школи нема кабинетске наставе, већ свако одељење има своју учионицу, а наставници прелазе из једне у другу. Док нас је проводио кроз школу, најјачи утисак ми је оставило то, да су све учионице имала отворена врата, а да се ни из једне није чула галама, бука итд... Након упознавања са инфраструктуром школе, директор Карлос нам је објаснио да су неки наставници код којих смо првобитно требали да будемо на часовима болесни, па је у међувремену направљен нови распоред. Ја сам са Милицом и Ацом отишла на час физичког код наставнице Paule. Наставница Paula је наставница друштвених наука али оно што ме је фасцинирало је то, с обзиром да је тог дана била замена наставнику Алехандру, како зна да их организује, како је деца слушају, како им даје задатке, како им лако мења групе и активности. Свако ради задатак који му је дат. Једна група шутира на кош, друга игра одбојку, трећа се добацује, четврта ради полигон. Лопте које користе су мекане, спужвасте, али опет по димензијама и карактеристикама спорта за који су намењене. Ми смо са децом играли одбојку, они су нас лепо прихватила, комуникативни су и лепо васпитани. Оно што смо још тог дана приметили да се они не пресвлаче већ данима када имају физичко, долазе у дресовима и шорцевима у школу. Час физичког траје сат времена.

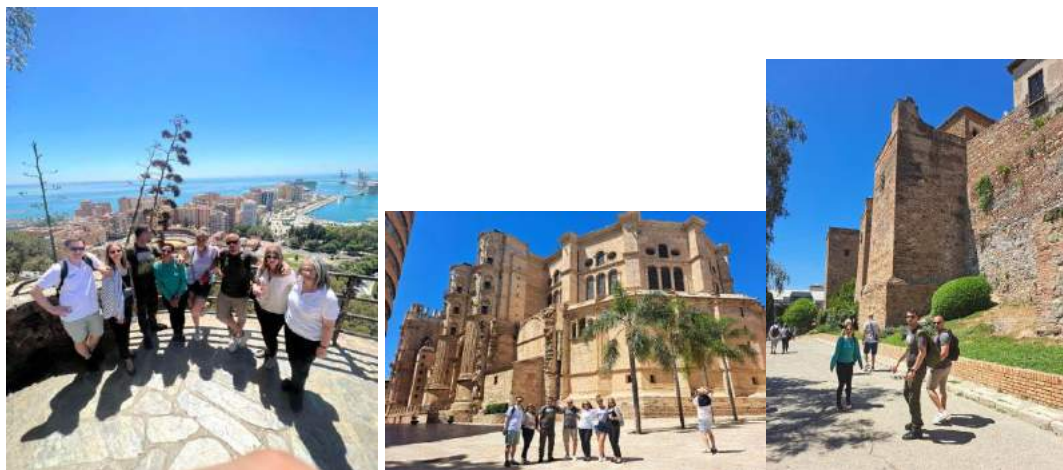

Тог дана након наставе испред школе нас је сачекала представница агенције **Euro Team Education i Development** - Marsela, која нас је повела да упознамо Малагу. Прво нас је повела до [Castillo de Gibralfaro](#), који је био најближи школи. Тврђава Gibralfaro, доминира целим градом, а налази се на гребену дугачког узвишења који се налази на 132м надморске висине. Од памтивека ова тврђава је била велика караула која се користила не само за посматрање становништва које се доселило у њено подножје западу, већ и приступ њему копном и морем. Тврђава је огромна, очувана, са пуно зидина, пролаза.

Поглед са ње на Малагу је велелепан. Тек одатле смо видели колика је Малага уствари.

Након обиласка тврђаве, војног музеја који се налази на врху тврђаве, полако смо у групи кренули да се спустимо до центра Малаге. Још док смо силазили били смо опчињени погледом. Има неколико видиковаца а ми смо искористили смо да се фотографишемо, да сазнамо од водича понешто о Корида, Градској кући, Ректорату, Музејима, о луки и сваком здању које доминира панорамом. Идући ка центру прошли смо и поред **Alcazaba of Malaga** који ћемо обићи неколико дана касније. Када смо стигли у центар, прво се испред нас својом грандиозношћу издвојила [Málaga Cathedral](#) .

Катедрала Малаге је римокатоличка црква. Грађена је у стилу ренесансе а саграђена је између 1528. и 1782. године, према плановима које је нацртао Дијего Де Сило. И унутрашњост је такође у ренесансном стилу. Након дуге шетње, сели смо у један ресторан са традиционалном Шпанском храну, јер нам је Marsela препоручила да пробамо **Tapas**, што би највише код нас подсећало на неко мезе или предјело. Она нам је том приликом објаснила да шпанци обично имају више оброка дневно, али да нису преобимни. Том приликом нас је упознала са њиховом културом, начином живота, одмора, исхраном.... Након одмора смо наставили пешачком зоном по улицама са сувенирима, пробали сладолед од малаге који је познат у целом свету, а води порекло из овог града. У повратку смо сишли до **Plaza de la Marina** и њоме прошли дуж целе марине и поред плаже **Malageta**, вратили се у смештај. Дан је био јако дуг, пун утисака, нових информација, лепог дружења.....

У уторак смо устали рано, попили кафу, спремили доручак, спремили се и кренули пуни енергије и знатижеље у школу. Поново смо се распоредили по групама, па смо тог дана Милица, Петар и ја били распоређени код наставника енглеског језика Juan Luis Plaza. Наставник Хуан је један јако шармантан човек, пун енергије, деца га јако воле и поштују. На сваком часу би нас представио ученицима, онда је ђацима дао прилику да разговарају са нама на енглеском, да их упознамо са нашом земљом и културом. Ученици су нам постављали разноразна питања на енглеском од тога како се зовемо, која је омиљена Српска храна, како се неке речи изговарају на нашем језику, колико година имамо и тако даље. Ученици су комуникативни, знање енглеског је солидно мада нам се учинило да наша деца боље причају на енглеском. У школи има пуно ђака који нису рођени Шпанци, родитељи су им из Ирске, Холандије, Колумбије, Шведске. Они су имали више слободе у комуникацији. Осећали смо велику присност наставника Хуана са ученицима, али и изузетно поштовање. Он јако лепо ради са њима, стално је насмејан, ведар, шали се са децом, али и итекако озбиљно ради. Са њим смо причали о функционисању школе, о ваннаставним активностима у које је укључен велики број ђака и да школа нуди веома разноврсне облике тих активности.

Након часова састали смо се испред школе и ту се поделили у две групе, једна је желела да види Ронду, а друга Кордобу. Тако смо и отишли. Тања, Милан, Петар, Ацо и ја смо кренули пут Ронде. 105 километара удаљена од Малаге, Ронда је позната по својој локацији на литици и дубоком кањону који носи реку [Guadalquivir](#) и дели град. Око града су остаци праисторијског насеља, која датирају из Неолита, укључујући камену уметност [Cueva de la Pileta](#). Ронду су, међутим, први населили рани Келти, који су је назвали Арунда у шестом веку пре нове ере. Каснији феничански досељеници населили су се у близини да би основали Асиниро. Садашња Ронда је римског порекла, пошто је основана као утврђење у Другом пунском рату, од стране [Scipio Africanus](#). Ронда је добила титулу града још у време Јулија Цезара. Иако смо из приче знали да је Ронда један фасцинантан град, ни то није могло да нас припреми на оно шта смо видели и доживели. Утврђења, споменици, мостови, музеји, улице, литице, зеленило, реке....једном речју FABULOUS. У Ронди смо пробали још један шпански специјалитет - Ћуросе.

Ту смо се задржали до превече и вратили се на у Малагу на панорамско разгледање Малаге на бициклама. Након тога смо уз плажу кренули ка смештају. Успут смо свратили на **Espetos**, специјалитет из Малаге. То су сарделе наређане на бамбусов штапић и пеку се у чамцима на ватри на обали мора... Уз то се служи и лимета и малени хлебчићи...једно од најлепших јела која сам пробала у Шпанији. Иначе дуж целе плаже Malageta, је брдо кафића и ресторана, који су предвече крцати, људи седе, друже се, слушају тиху музику и уживају у погледу на море и заласку Сунца. Након вечере смо пешке отишли кући...Увече смо се у смештају препричавали догодовштине од тога дана.

Трећег дана у школи сам са Милицом и Ацом била распоређена код Alejandra Diez De La Cortina Quilez, који је мој стручан колега, а уз физичко васпитање предаје и уметност. Са Алехандром смо прва два часа провели напољу. Оно што ми је било јако интересантно је то да деца данима када имају физичко долазе у дресовима и опреми у школу. Док им наставник прича и даје и задужења, слободно седе на бетону, без размишљања да ли ће се испрљати. Након што им објасни ток часа, где углавном прича на енглеском, деца без поговора устају и иду на своје задатке. Прво одељење које је тог дана имало час код њега је играло бадминтон. Реквизита је било довољно за све ђаке. Он их је сам поделио у парове и прилазио једном по једном пару и објашњавао шта треба да раде, исправљао им је грешке... Инструкције даје на енглеском, а по потреби се пребацује на шпански уколико треба да да додатна објашњења. Следећи час је имао код шестог разреда и они су играли Футбејзбол, комбинацију, како и само име каже бејзбола и фудбала. Игра ми се јако свидела, код деце развија брзину, колегијални дух, фер плеј, здрав такмичарски дух. Истог трена када сам видела игру знала сам да ћу је једног дана применити, само да се створе физички услови за то – да имамо салу или нели добар терен. Трећи час Алехандро је имао Уметност где су деца сликала слушајући музику. У његовом одељењу је било јако занимљиво да су ученици били распоређени у клупама по двоје или троје, а кроз средину су ишле појединачне клупе где су неки ученици сами седели. То нисам приметила у другим учионицама. Питали смо га зашто то и он нам је објаснио да ту седе ученици који су немирнији да их он ту распоређује уз договор са осталим колегама код којих та деца праве проблеме. Ми нисмо приметили да се понашање тих ђака разликује од других. Вероватно такав распоред даје резултате. Ту смо још приметили ученицу са Дауновим синдромом која је седела и пратила наставу без пратиоца.

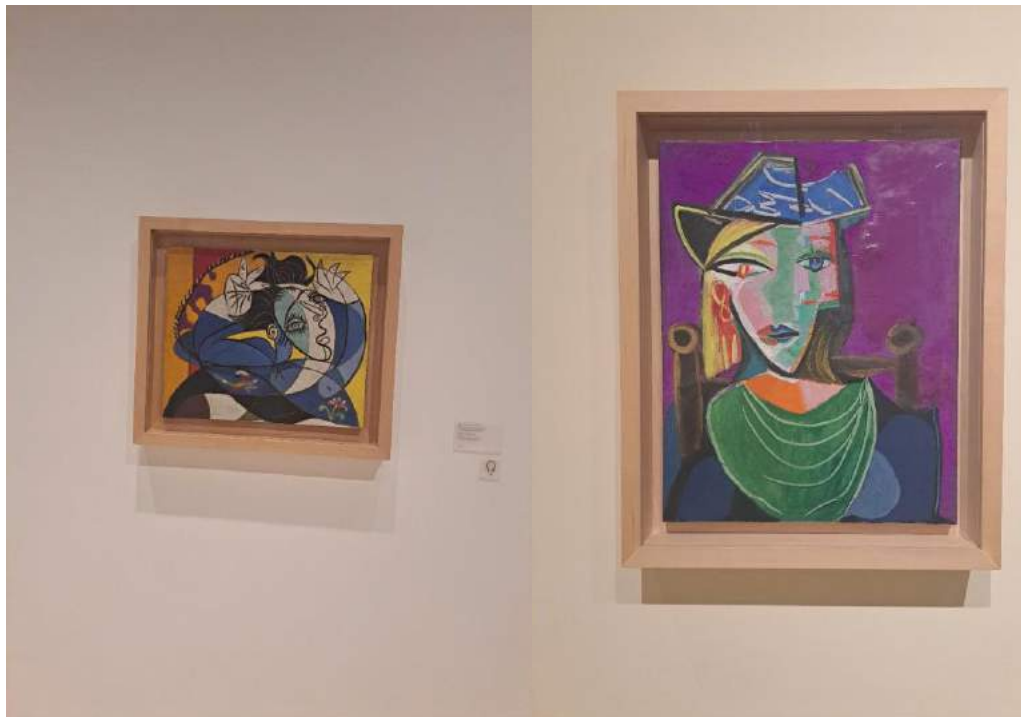

Тог дана након школе, пошто смо имали тек у 5 са агенцијом заказан одлазак у Пикасов музеј и Алказабу, смо се спустили до плаже, где смо сели на обали на кафу, неки су се окупали и одатле наставили ка граду. Поделили смо се на групице, зависно од тога ко је желео шта да види. Ацо, Милан и ја смо се кренули да обиђемо **Museo de Málaga** навећи музеј у Андалузији а пети по величини у целој Шпанији. Пошто смо са плаже кренули пешке ка музеју а тог дана је било јако вруће, скоро 40 степени, да би се склонили од Сунца, прошли смо кроз два прелепа, сеновита, огромна, сјајно уређена парка, пуна скулптура, разноврсног и необичног биљног света. Испод зидина Алказабе, а у центру Малаге се налазе четири импозантна здања, **Málaga Town Hall, the Bank of Spain, Málaga University и Palacio de la Aduana** – у којој је смештен **Museo de Málaga**. Овај Музеј је заправо основан 1973.године, а у њему су спојила два музеја **Museo Provincial de Bellas Artes** основан 1913 и **Museo Arqueológico Provincial** основан 1947. године. Музеј је и даље подељен у две секције, које одговарају старијим музејима. Музеј има 18 000 квадратних метара и има осам соба. Првих пет је посвећено археологији, а остале три ликовној уметности. У колекцији археологије постоји више од 15 000 експоната, а у ликовној колекцији више од 2 000. Што се тиче ликовних дела ту се налазе дела најпознатијих шпанских **Diego Valázquez, Francisco de Goya, Federico de Madrazo, Ramón Casas, José Moreno Carbonero, Enrique Simonet, Joaquín Sorolla, Léon Bonnat, Franz Marc and Pablo Picasso**. Оно што нас је непријатно изненадило приликом посете музеју било је то да када смо ушли и хтели да прођемо поред обезбеђења музеја је да су нас зауставили и питали су одакле смо. Милан је са поносом изговорио да смо из Србије, нашта је он рекао да се за нас улаз наплаћује 2 е(а знали смо да је улаз слободан.) . Та ствар није пореметила оно што смо у музеју доживели. Поред прелепих експоната, уживали смо иу паузи на терасама и врту Музеја.

Након тога смо полако кренули ка месту где смо са нашом групом требали да се нађемо да заједно обиђемо [Picasso Museum Malaga](#) Пабло Пикасо је иначе из Малаге, тако да смо једва чекали да видимо и овај музеј. И наравно оправдао је сва наша очекивања. Музеј има принцип тромесечне ротације Пикасових радова, који се смењују да би јавност

била оље упозната са радом чувеног уметника. Иначе, Пикасо је најплоднији сликар свих времена. Према Гинисовој књизи рекорда, направио је 13 500 слика, 100 000 графика, 34 000 илустрација за књиге и 500 скулптура.

Након обиласка овог музеја, упутили смо се да обиђемо и [Alkazabu](#) коју сам помињала у више наврата. Алказаба је маварска тврђава, и сматра се најочуванијом грађевином те врсте у Шпанији. Обилује прелепим вртovima и фонтанама, сличних мада мањих од оних много познатијих у Гранади у оквиру Алхамбре. Ту смо седели, уживали у миру, погледу, фотографисали се јер се налази на брду, мало испод [Castillo de Gibralfaro](#) и поглед на град је феноменалан.

Након обиласка, крену ли смо поред марине,ка смештају. Успут смо прошли обишли разне сувенирнице мало шопинговали.Неки су нас изненадили и обрадовали избором гардеробе...

Иначе оно што нисам до сада поменула, а што нас је одушевило је то што главни асфалтни пут води поред обале, у две траке јје, једна трака је за возила до 50 км на сат, а друга за моторе и возила до 30 км на сат. Поред пута се налази стаза, која је целом дужином подељена на два дела, део за бициклисте и део за пешаке. Бициклиста има свуда, а такође и људи који цогирају. Види се да су ту људи доста посвећени здравом начину живота. Дуж те стазе од центра па ка нашем смештају има 4 терена за вежбање на отвореном где има безброј справа, где мушкарци и жене, млади и стари вежбају. Дивно је видети то. Терени су јако очувани, види се да вежбачи воде рачуна о њима. И ту смо видели да је свест људи у Малаги на јако високом нивоу. Ја нисам видела за тих осам дана ни један папирћ на улици, да не причам нешто више. У смештај смо стигли у касним вечерњим часовима.

Нашег четвртог дана у школи, са Петром и Милицом сам била код наставнице енглеског Nurie Segelerva, коју су колеге које су биле код ње претходних дана нон стоп хвалиле и причале о њеним сјајним педагошким методама. Остала сам без речи. Нурија је једна симпатична, интелигентна жена, пуна енергије и емпатије. Часови су јој јако динамични и разноврсни. Мења им активности веома лако, сви ученици су сваког часа активни. Месечном нивоу им мења распоред седења, клупа, али види се да је јако присутан рад у групи, јер су клупе по 4 и сви су у оквиру своје групе окренути једни према другима. Када види да неко дете има проблема да нешто разуме задужуједруге ђаке да му помогне и на тај начин развија колегијални дух. Јако се бави децом и много јој је стало не само да их научи градиву већ и да од њих направи добре, емпатичне, пожртвоване младе људе. Учионица њеног одељења је пуна постера који имају различиту функцију. На појединим су задаци који они имају у ток месеца, временске прилике, задужења ученика итд... Нама најинтересантнији је био онај где су нацртана 4 осећања и деца сваки дан лепе стикере

са својим именом испод онога како се осећају тог дана. Она посебну пажњу придаје оној деци која су тужна или љута. Пред осталим их пита зашто се тако осећају, нека деца испричају, она им даје подршку, нека неће да кажу, она се са поштовањем повуче уз то да им пожели да их то осећање брзо прође. Били смо одушевљени.

Након школе са нашим сталним водичем Марселом кренули на пут за Марбељу. И Марбеља је 100так километара удаљена од Малаге с тим да се она налази на мору. Марбеља је позната да је то летовалиште за богате људе, нешто попут Монте Карла, где чак и наш најславнији спортиста Новак Ђоковић има кућу. На мене Марбеља после свега онога што сам до тада видела на овом путовању није фасцинирала. То је монденско место, лепих, уређених улица, тргова, са пуно бутика маркиране гардеробе, накита, парфимерија, пуно бесних аутомобила....Негде на половини дана направили смо паузу и са водиче отишли на тапасе. Неки су пили Сангрију познато шпанско пиће од вина, сока и воћа, хладно и освежавајуће. Након ручка спустили смо се до плаже и ту провели осатак дана.

5. дана смо провели по два часа у школи. Ја сам поново била код Хуана. Овом приликом ћу поменути оно што ми се у школи јако свидело. У школи не постоји звоно, а самим тим ни малих одмора. Нема гужве и јурњаве по ходницима између часова. Ученици имају право да затраже да оду до тоалета кад год желе. Тамо никада нема гужве, скупљања ђака итд. Свако одељење има своју учионицу и самим тим учионица може да се среди онако како деца и њихов разредни старешина желе. Књиге углавном не носе кући. Наставници доста користе електронске уџбенике, све учионице имају памтене табле које сваког часа користе, за разноразне активности. Наставници и ученици нису уштогљени, групни рад раде седећи на поду. Иако им се даје велика слобода, ученици знају ред, не прекидају наставнике иако то раде раде из разлога када им није јасно, имају културу понашања. Ученици први одмор имају у пола 12, када иду трпезарију где сви имају ручак. После подне имају разноврсну понуду ваннаставних активности. За ових 5 дана проведених у овој школи, нисам ни једном била у ситуацији да чујем да ученици вичу, да се расправљају, да коментаришу нешто на негативан начин. Када би ме неко питао да ли

има нешто што ми се није свидело у школи, не бих могла ничега да се сети. Целокупан утисак о овој школи C.E.I.P. PARQUE CLAVERO ми је стварно феноменалан.

Након часова смо се поздравили са Директором Карлосом и осталим наставницима који су били ту.

Чим смо изашли из школе кренули смо на унапред испланиран пут, да обиђемо Севиљу коју смо сви једва чекали да посетимо. Севиља је удаљена 206 километара од Малаге. Иако сам унапред из приче моје другарице Јелене знала да је Севиља предивна, оно што сам видела било је ван мојих очекивања. Оно што нисмо знали када смо се упутили у Севиљу је да се тог викенда у граду организују Ферије, тако да су нас од самог уласка у град дочекале украшене улице, кочије које су превозиле сређене парове. Све је почело 1847.године, када су сналажљи Севиљани дошли на идеју да прошире границе уобичајеног тржишта за продају крава и коња унесу шпанску забаву на овај догађај. Краљици Елиабети II свидела се ова идеја и дала је благослов за одржавање првог сајма, који је од тада постао годишња традиција. Празник отвара дефиле коњских запрега и јахача, које прате свечано одевени становници града. Поорка се креће до Plaza de Toros, а затим почиње борба бикова у арени, која је укључена у дневни програм манифестације и сматра се врхунцем сезоне. Током фестивала, дуж обала реке **Guadalquivir** и на **Plaza de Toros**, постављени су бројни, јарко украшени шатори - **casete**. То су мали павиљони у власништву трговаца, клубова, удружења, па чак и

политичких странака. Мушкарци се шепуре у народним ношњама – кратком сакоу, уским панталонама и чизмама. На глави је капа од кордобе. Жене се облаче у раскошне хаљине у фламенко стилу са широким сукњама и хаљинама украшеним воланима. Прво шта смо посетили када смо стигли у Севилју је по мени и најфасцинантнија грађевина у Севилји – **Plaza de Espana**. Шпански трг је трг у. Изграђен је 1928 године за Иbero – амерички светски сајам. Који се одржавао у прослављеном **Maria Luisa Park**. Вртове парка дизајнирао је **Jean-Claude Nicolas Forestier** Парк је дизајниран у „маварском рајском стилу“, са поплочаним фонтанама, павиљонима, зидовима, језерцима, клупама, бујним засадима палми, стабала поморанџе, медитеранских борова и стилизованих светних леја. У парку су изграђене бројне зграде како би се обезбедио простор за изложбу. **Plaza de Espana** је архитектонски веома интересантна јер су ту помешани елементи Барокног препорода, Ренесансног препорода и Шпанске архитектуре маварског препорода. Трг је дизајнирао **Aníbal González**. Комплекс **Plaza de Espana** је огроман полукруг, зградама се приступа преко четири моста преко опкопа, који представљају древна краљевства Шпаније. У центру је фонтана **Vicente Traver**. Око трга је саграђено пуно поплочаних ниша од којих свака представља другу провинцију Шпаније. Прошетали смо по овом тргу, било је много туриста, на једном месту смо гледали и слушали групу шпанских музичара, мушкарци су свирали а девојке играле фламенко. Атмосфера је била опуштена, људи су седели по степеницама да их гледају. По језерцету у средини су се возили чамци, осећала сам се као да сам у неком ренесансном филму. Ту смо се задржали сигурно једно два сата. Када смо изашли из овог врта, нашли смо штанд.

Туристичке агенције Севиље и узели Мапе града са циљем да обиђемо што више интересантних ствари док смо ту. Изашли смо из врта и пошли десно уз Paseo de las delicias, проšli поред Puente de Los Remedios и стигли до Torre del Oro. То је музеј

наутике који се налази на обали реке Guadalquivir. Музеј је сам по себи направљен у светионику, Тако да се посетиоци могу попети кружним степеницама до врха, одакле сеже предиван поглед на Севиљу. У сталној поставци музеја се налазе макете највећих и светски и историјски познатих Шпанских бродова. Ту има и боца за кисеоник, маски, топовских ђулади и других разноразних остатака са тих бродова. Одатле смо продужили до La Real Maestranza, Севиљска корида, испред које је била велика гужва, јер као што сам раније то поменула, неколико сати касније је требала да се одржи борба са биковима. Обишли смо око кориде и ту у близини смо сели да одморимо и пробамо још један њихов специјалитет -лиснате мекике са кремом. Прошли смо поред Catedral у Giralda, поред Real Alcazar – нешто слично ономе што смо претходнох дана обишли у Малаги. Одатле смо прошли кроз центар поред Museo de Bellas artes . Изненадило нас је да је цео центар пешачка зона, нема улица, али трамваји иду на све стране. Немаш осећај да идеш по трамваским шинама. За крај смо оставили **La Casa de la Ciencia de Sevilla** где се налазе Музеј науке и планетаријум, у згради из 1929. године са великим архитектонским богатством. Музеј је скроз другчији од оних које смо до сада виђали, он својим сталним и повременим поставкама учи децу да уче дидактички и интерактивно. У повратку је било јако интересантно јер смо делили своја искуства, препричавали интересантне доживљаје и остало. У Малагу смо се вратили након поноћи.

Следећи дан смо цео дан провели у Малаги. Опет смо се поделили у мање групе, јер је тако било лакше да функционишемо. Ацо и ја смо кренули да видимо још пар ствари које до тада нисмо успели да обиђемо. Паркирали смо се поред стадиона Малаге, обишли смо га са спољне стране, после тога смо сишли до рибље пијаце где смо се одушевили избором рибе, шкољки и разних плодова мора. Одатле смо дошли до Музеја кристала и ту смо се сјајно провели, гледали смо са водичем разноразне предмете, алатке, накит витраже, направљене од шареног стакла и кристала. Онда смо се поред Музеја Тисо и неких самостана спустили до Марине, обишли музеј **Centre Pompidou Malaga**.

Из музеја смо отишли право до Малагете, где смо се састали са осталима купали се, дружили, упознали неке младе људе. Тамо смо провели време до мрака. Онда смо се вратили кући и кренули да се пакујемо. Сутрадан ујутру смо устал рано, да мало поспремимо кућу, попијемо кафу, доручкујемо и кренемо пут Краљево. У Краљево смо стигли у вечерњим сатима.

Јелена Ристовић, наставник физичког и здравственог васпитања.